

Les 11 Verbond en Israël

Doelstelling: de catechisant kan in de huidige wildgroei aan meningen over en visies op het verbond en Israël een eigen standpunt innemen, waarbij hij/zij zich laat bepalen door de eenheid van de Schrift. De catechisant heeft nagedacht over de bijzondere positie van het volk Israël en kan daarin een (beginnende) eigen positie bepalen, waarbij hij/zij de gegevens uit de Schrift en de geschiedenis een plek heeft gegeven.

In onze tijd is er een wildgroei aan visies op en meningen over het verbond en m.n. het volk Israël. Van uiterst links (beloften aan het volk gaan nu in de staat Israël in vervulling) tot uiterst rechts (Israël is nu niks bijzonders meer).

Het is goed om het daar met de catechisanten over te hebben, hen daarover na te laten denken, en een (voorlopig) standpunt in te bepalen.

Het is natuurlijk nogal een ingewikkelde en complexe materie, zeker als je er de huidige 'landproblematiek' bij betreft (spanning staat Israël vs de palestijnse staat). Ook in gereformeerde kring wordt niet eensluidend gedacht over de positie van de Joden. Het gaat er niet om hierin het beslissende woord te spreken, maar er wel over nagedacht te hebben.

Belangrijk is ook dat de catechisanten beseffen hoe 'gevoelig' dit onderwerp ligt, zeker ook voor de Joden zelf, vanwege 2000 jaar geschiedenis, waarin de kerk geen positieve rol heeft gespeeld als het gaat om antisemitisme.

Kunnen ze zich bijvoorbeeld indenken hoe het voor Joden voelt als de kerk de evangelieverkondiging onder de Joden op een lijn stelt met de zending onder heidenvolken? (De Generale Synode van de GKV heeft in januari 2015 beslist dat de evangelieverkondiging onder Joden geen 'aparte status' moet/hoeft te hebben, maar geschaard kan worden onder het algemene zendingswerk, ondergebracht in 'Mission'; zie verder www.yachad.nl)

Les 11 Verbond en Israël

1. Verbond

- *Wat heb jij met het woord 'verbond'? Wat zegt het jou? Waar heeft het volgens jou betrekking op?*

2. Met Abraham zijn vrind...

Een verbond zoals dat in de Bijbelse tijd voorkomt, is een afspraak die twee partijen/partners met elkaar maken; ze beloven iets aan elkaar. Als teken daarvan liepen ze tussen dierhelften door, wat symboliseerde: zoals deze dierhelften bij elkaar horen, zo horen wij ook bij elkaar. En tegelijk: zoals er bloed vloeit en gedood is, zo zal ook ons bloed vloeien als we ons niet aan de afspraak houden.

Lees Genesis 15:7-11

- *Wat vind je van deze symboliek?*

Lees Genesis 15:12-19

- *Wat valt je op, als je denkt vanuit het verbond als een afspraak tussen twee gelijkwaardige partners?*

Het wordt wel zo genoemd dat Gods verbond eenzijdig is in oprichting en tweezijdig in uitwerking

- *Wat leer je daaruit voor jezelf?*

3. God zal ... eeuwig zijn verbond gedenken

- *Waarom zou in het verleden bij de doop van een kindje vaak Psalm 105:5 gezongen zijn denk je?*
- *Wat spreekt jou daarin aan? Welke betekenis heeft dat voor jou?*

4. Het verbond met Israël

In de geschiedenis die de HERE met mensen gaat, kiest Hij op gegeven moment dus Abraham en zijn nageslacht uit om een verbond mee te sluiten.

- *Welke beloften geeft de HERE aan Abraham?*
- *Gelden die beloften in onze tijd ook nog?*
- *Wat is nu de positie van het volk Israël (de lijfelijke nakomelingen van Abraham)?*

In onze tijd zijn er nogal verschillende visies op de positie van het volk Israël als zijnde de lijfelijke nakomelingen van Abraham. Zo zijn er m.n. in evangelische en

reformatorische kring (bijvoorbeeld de organisatie 'Christenen voor Israël') nogal wat mensen die geloven dat de stichting van de staat Israël in 1948 een teken van de HERE is, die zijn beloften aan Israël in vervulling doet gaan. Ze geloven dat bijvoorbeeld de landbelofte nog steeds geldig is.

- *Hoe kijk jij daar tegenaan? En waarom?*
- *Als het om de landbelofte gaat, wat moet je dan met het gegeven dat juist onder de Palestijnen nogal wat christenen zijn?*

5. Israël en de kerk

De relatie die de christelijke kerk in het verleden heeft gehad met het volk Israël (de lijfelijke nakomelingen van Abraham) is nogal problematisch geweest. Zo is er de gedachte dat de kerk in de plaats van Israël is gekomen (vervangingstheologie), en dat je wat in het Oude Testament geldt voor het volk Israël, in de nieuwe bedeling direct kunt overplaatsen op de kerk. De Joden hebben dan nu voor de HERE geen bijzondere betekenis meer.

Ook is er de theologie die uitgaat van twee verbonden: de lijn die God heeft met het volk Israël blijft bestaan, en daarnaast is er een tweede lijn gekomen, en dat is het verbond dat de HERE aangaat met de volken uit de heidenen. Die twee lijnen lopen parallel aan elkaar.

Daarnaast zijn er die de Joden nog steeds een bijzondere plek toedichten (omdat God zijn verbond eeuwig houdt), en de kerk beschouwen als ingeplant op de stam Israël. Tegelijk is nodig dat ook de Joden Jezus Christus wel erkennen als de Messias, omdat Hij de weg, de waarheid en het leven is, en niemand bij de Vader komt dan door Hem.

Wat verder een groot probleem is geweest (en nog wel soms) is dat juist christenen anti-semitisch waren/zijn, omdat zij de Joden beschouwen als de moordenaars van Christus.

- *Probeer hierin eens een eigen standpunt te bepalen.
Lees daarbij Romeinen 9:1-9 en 10:1-4 en 11:1,2,11-14, 17-29*